

SOUNDCHECK. Het An Pierlé Quartet debuteert met mix van jazz, pop en vleugje cabaret: “Ik heb gemerkt dat alles beter verloopt als je de dingen gewoon loslaat”

Metro Time - 19 Feb. 2021

Wie in deze bizarre tijden op zoek is naar een muzikale ode aan de verbeelding en zonder morren wil verdwalen in fantasierijke arrangementen moet zeker ‘Wiga Waga’, het debuut van het An Pierlé Quartet, een kans geven.

Debuut? Jawel. Ook al vierde An Pierlé nog niet zo heel lang geleden het twintigjarig bestaan van haar eerste worp ‘Mud Stories’, deze kersverse kwartetplaat opent nieuwe deuren naar de toekomst zonder zich zorgen te maken dat de adem uit het verleden een wat muffe geur verstuift. Samen met levenspartner en muzikale zielsverwant Koen Giesen verbreedt Pierlé met toetsenist Hendrik Lasure en drummer Casper Van De Velde, twee jonge jazz- en zoveelmeerhonden die u misschien ook kent van Schntzl, Warm Bad of Bombataz. Het resultaat is een mix tussen jazz, pop, experimenteel en zelfs wat cabaret, al kan je eigenlijk – en maar goed ook – moeilijk bepalen welk label je op ‘Wiga Waga’ zou kleven. Verbeelding, vrijheid en vernieuwingsdrift... Het loopt als een gouden trio door een plaat die verre van hapklaar geserveerd wordt, maar tegelijkertijd ook geen probleem vormt om door te slikken. Kan je je daarin vinden?

An Pierlé: «Ik kan je wel volgen. Maar het is allemaal zeer organisch verlopen en uiteindelijk is het niet meer dan de combinatie van vier verschillende smaken en vier verschillende persoonlijkheden die samen een kwartet vormen.»

Hendrik Lasure: (lachend) «Ik denk dat Koen zowat de enige is die ook graag luistert naar dingen die moeilijk of amper beluisterbaar zijn. Vreemde toonsoorten, dissonante verbroederings, complexe ritmes... geen probleem.»

An: «Voor ons was het gewoon één groot avontuur. Minder voor de hand liggende zaken zijn ook best welkom en het wordt nog leuker wanneer die dan ingebed kunnen worden in zaken die op het randje balanceren van tenenkrukkende kitsch en schaamteloze sentimentaliteit.» Toen ik ‘Slippery Fish’ voor het eerst beluisterde, dreven mijn gedachten zelfs af naar Kate Bush ten tijde van ‘The Kick Inside’.

An: (lachend) «Aha, ik wilde net zeggen dat we op momenten zelfs zeer dicht aanleunen bij eighties pop. Vraag je je niet af waarom die songs uit de jaren tachtig nog zo vaak gedraaid worden? Simpel, ze bevatten aanstekelijke melodieën die je makkelijk kan meezingen en daardoor generaties lang meegaan. En ik vind dat er op ‘Wiga Waga’ best wel wat oorwormen staan.» Wat zijn de sleutelmomenten geweest voor het ontstaan van het An Pierlé Quartet?

An: «De goesting om andere paden te verkennen. De drang naar muzikale vrijheid waarin je enkel rekenschap moet geven aan je eigen buikgevoel en geen rekening moet houden met een marketingplan of wat dan ook. Het feit dat je geen radiovriendelijke single moet maken om toch maar gedraaid te worden terwijl ik uit die traditie kom. En dan ook nog de vraag of ik het wel goed genoeg doe. Maar ik heb gemerkt dat alles net beter verloopt wanneer je de dingen gewoon loslaat. Een van de zaadjes werd geplant toen ik een residentie had in het Gentse Museum Voor Schone Kunsten (MSK) en daar rond improvisatie werkte. Zeer bevrijdend.»

Hendrik: «Wij waren toen aan het opnemen in La Patrie, de studio van Koen, en dan gebeurt het dat je samen een maaltijd nuttigt en er ideeën worden uitgewisseld. We maakten plannen om ooit eens samen te werken. Dat kwam er al vrij vlug toen we muziek mochten maken voor de musical opera ‘Sylvia’ (over het leven van dichtster en feministe Sylvia Plath, nvdr.) van het Théâtre National. Toen merkten we dat we ondanks het leeftijdsverschil heel wat gemeenschappelijke grond hadden om te werken aan een muzikale taal waarin elk zich kon vinden.» An, heb je op een andere manier songs geschreven met het kwartet in gedachten?

An: «Aan de basis zijn het steeds ideeën, probeersels, woorden of zinnen die je verder uitwerkt. Er zit best structuur in en in wezen blijven het echte songs, maar ik wil me er niet aan vasthechten. Meer dan vroeger zijn de nummers nu organische wezens die verschillende gedaantes kunnen aannemen rond een stevig skelet. Ik wil nog altijd graag mooie zanglijnen horen en dat kan ook bovenop minder voor de hand liggende arrangementen of structuren.»

Hendrik: «We benaderen deze muziek met een zeer open geest en staan open voor onderliggende suggesties. De ene vindt dit belangrijk in een song, de andere dat en daar is ruimte voor waardoor het eindresultaat een zeer eigen karakter heeft met voldoende bewegingsvrijheid voor elke muzikant.

(lachend) Dit kwartet is een zeer werkbare democratie.»

‘Wiga Waga’ (****) is uit op Werf Records / releaseconcert via streaming op wo. 10 februari vanuit de Gentse Handelsbeurs. Wie een ticket koopt voor het concert krijgt 5 euro korting op het album.

Dirk Fryns